Chùm Thơ Thanh Thanh

SINH-NHẬT EM, MÙA NOEL

Trời se lạnh và bầu trời trở xám Thoáng mưa phùn như mưa của Huế xưa Trong không khí có chút gì gợi nhớ Năm gần tàn, hay xuân sắp về qua

Mùa Noel đã bao lần rồi nhỉ Nếu em còn mình chắc sẽ ăn mừng Sinh nhật em chị sẽ làm chiếc bánh Rất ngọt ngào với tất cả tình thương

Chị sẽ làm nhân bằng vòng tay thân ái Sẽ trộn thêm ngàn lời nói ngọt ngào Sẽ vẽ lên mặt bao lời chúc tụng Sẽ cười vang lên, hạnh phúc biết bao

Chị sẽ không cần cân đo rắc rối Bánh yêu thương có ai chỉ được đâu Chị sẽ viền quanh bằng sợi dây kỷ niệm Gói ghém theo hạt thương nhớ muôn mầu

Chị sẽ thắp nến, bao nhiều cây em nhỉ? Đếm làm chi năm tháng vốn vô cùng Chị chỉ mong nến lung linh soi sáng Đường em đi trong cõi mông lung

Sinh nhật em chị làm bài thơ nhỏ Đốt cho em vào lúc Chúa ra đời Nơi nào đó em sẽ cao giọng đọc Và sẽ nhâm nhi chiếc bánh chị mời

Chị sẽ ngăn không cho dòng lệ chảy Để bên kia không lưu luyến bên này Nhưng mà em, sao bỗng dưng má ướt Hình như mưa nhỏ xuống chị không hay.

YOUR BIRTHDAY, CHRISTMASTIDE

The sky has turned grey and the weather cold, It mildly drizzles like the kind of rain in Hue of old. There is something to cause longings in the air: The year is going to end or the spring to begin fair.

How many times since the last Christmas fête? Were you still alive, we would surely celebrate. For your birthday I would, with special complexion, Make a cake quite sweet with all my affection.

I would mix the stuffing with my warm feeling, Dress it with thousand mellifluous words appealing, Adorn the surface with letters of congratulatory glee And laugh resoundingly – how happy should we be!

It is needless to weigh or measure in order to bake, Whoever can instruct how to create a love cake? I would add an edge line as a thread of souvenir To encompass the multicolored seeds for my dear.

I would light the candles – how many pieces, well? But what's counting for, since time is in the sequel! I only wish that the candles would spark to lighten Your way in the misty world, salvation to heighten.

On your birthday I would write a small poem And burn it for you on God's descent as a proem So that at such a distant place you read it loudly Gnawing at the cake I prepared for you so proudly.

I would try to prevent my hot tears from falling So you're not too attached to the earth on recalling, But, my cheeks suddenly got wet from nowhere: It seems the rain is dripping, I am not even aware.

ĐĂNG LÊ KHÁNH

Translation by THANH-THANH

GỬI BẠN TRÚC LANG

Tôi với anh: thân nhau từ thưở trẻ, Cùng Hồ Đình Phương và các bạn làm thơ. Khi Đất Nước bấp-bênh nhiều ngả rẽ, Mình chỉ có Tấm Lòng với mấy đường tơ.

Trai thời loạn: mỗi người trôi một hướng, Rốt cuộc cuối đời: Lịch Sử bánh xe lăn. Ai ngã ngựa? ai trùng-dương nạn vướng? Ai ra nước ngoài? ai ở lại? — chia ngăn!

Nơi khách-địa, mình thương về cố-quận, Tin-tưởng Tương Lai mà tự nén lòng đau. Tranh triệu nét cùng với thơ vạn vận, Dùng thay súng gươm anh dệt đẹp lòng nhau.

Tôi phục anh: một tâm-hồn nghệ-sĩ, Dù ốm đau nghèo đói, nguồn hứng khôn vơi. Vẫn sáng-tác, phụng thờ Chân Thiện Mỹ, Vàng hay thau cũng vẫn kỷ-vật cho Đời.

Đọc thơ anh: nhớ nhiều Hàn Mặc Tử, Nghe hơi Bích Khê và thấy bóng Nguyên Sa; Ò! có nghị-lực thì tha-hồ Cuộc Lữ, Chín người mười ý, ý nào cũng Cõi Người Ta.

Tôi quý anh: trung-thành cùng Nghệ Thuật, Ö! mà nhân-sinh còn gì cao đẹp hơn, hơ? Trên nguồn đời tranh phong trong với đục, Môt mình Trúc Lang chõm-chọe một dòngthơ.

TO TRUC LANG, MY FRIEND

You and I became friends of youth in the prime With Ho Dinh Phuong and others, merry to rhyme. When our country in peril the enemy tried to immerse, We only had our Whole Heart with valiant verse.

As wartime young men each had with his own to deal But finally could not turn back the History's wheel. Who got defeated? Who on the ocean met with fate? Who stayed home? Who fled abroad? A stalemate!

We in exile are homesick, thinking of our old land, Having faith in a better Future, we pocket our brand. With paintings million styles, poetry thousand tunes, Instead of firearms you embellish life with festoons.

I esteem you, an artist with a versatile talent; Even if ailing or destitute, you are an inspired gallant. You tirelessly create for the True, Good, Beautiful: Gold or brass, a certain souvenir to Life is your pull.

Reading your works I remember Han Mac Tu much, Sense of Bich Khe some tone, of Nguyen Sa a touch. Wow! since you have energy, travel freely you can: Though opinions differ, they are in this Place of Man.

I appreciate your loyalty, devotion to Letters and Arts. Um! in our existence what is nobler than deep hearts? In the stream of life still struggling for fair and fine Truc Lang alone appears imposingly in his own line.

THANH-THANH

English version by THANH-THANH

TÚY CA

Thà rót cho ta trăm nghìn chung rượu độc Đừng một lời nào mai mỉa cho nhau Hãy đưa ta đi, đưa ta vào cơn lốc Cho mang mang, cho mang mang ta đến tột đỉnh sầu

Này rót đi em từng chén buồn cay đắng Cho ta cười trong nỗi xót xa đưa Rót nữa đi em, em rót đầy ly cạn Say dùm ta, say dùm ta như thuở tự bao giờ

Cứ lên ngôi đi! Em đừng run, đừng sợ Bởi ta say, bởi ta say nên thần tượng cũng lu mờ Đêm đứng đó, ta ngồi nghe gió hú Trong âm vang, trong âm vang, vang dậy sóng sông hồ

Rót nữa đi em, rồi mai về xứ lạ Để mình ta, mình ta buồn cho héo hắt tim gan Rượu hết rồi sao? Thôi ta xin từ tạ Cuộc đời này, cuộc tình này rồi cũng đến dở dang

Này uống đi em một giọt sầu ly biệt Cho ta về trong nỗi nhớ buồn tênh Cũng đừng cho ta một lời nào tha thiết Bởi sông dài, sông còn dài ta còn mãi lênh đênh

TRƯƠNG MINH DỮNG

DRUNKEN SINGING

You'd better a thousand cups of toxic wine for me to pour Than any sarcastic comments to make — It's so sore!

Send me, send me into the whirlwind

For me vaguely, vaguely to reach the summit, chagrined.

Here! Pour for me each cup of bitter damnation
For me to laugh, to laugh in traumatization.
Pour more, pour more, my dear, this empty cup to fill,
And get intoxicated for me, intoxicated for me, as ever still.

Ascend the throne! Do not tremble, do not fear!
I am so drunken, so drunken, as even the idol to blear.
The night is staying there; I sit here, listen to the wind howl;
Mixed with its repercussion echoes the errant waves growl.

Pour more! Then, tomorrow I will return to the strange zone For me, for me to get so sorry, peak and pine to bemoan. There is no more wine? Well, let me say good-bye! This life, this love too would eventually run awry.

Hey! Drink with me one drop of sad separation
For me to leave within the vast nostalgic duration.
Do not also say to me any fervent word sentiment-bound,
Because the river is long: It still is long I still drift around.

Translation by THANH-THANH